

Reseberättelse från PReS Prag 20–23 September 2022

Vi som blev beviljade stipendium heter Malin Höglund, arbetar som barnsköterska i det barnreumatologiska teamet på Karolinska Sjukhuset i Solna samt Saga Englund, barnspecialistsjuksköterska i samma team.

Stipendiepengarna användes till resa, boende samt konferensavgift för fyra dagar.

Detta var den första “fysiska” konferensen sedan Covid -19 intog världen. Ett tydligt resultat av det, var antalet posters som handlade om MIS -c och olika resultat man kommit fram till. Vi tycker det är viktigt att läsa dessa resultat med en viss distans då tex vårdplatser, sjukvårdssystem och förutsättningar att få vård skiljer sig väldigt mycket runt om i världen.

Vi gick främst på de föreläsningar som gällde hälsoprofessionernas områden samt ENCA (patienter och föräldrars perspektiv).

Vi startade upp med en Kick -off där fysioterapeuter, sjuksköterskor, barnsköterskor, föräldrar, psykologer och arbetsterapeuter deltog. Först anordnades en lära- känna övning innan vi delades upp i mindre grupper för att diskutera mer ingående olika patientfall utifrån de olika professionernas infallsvinklar. Patientfallen hade alla smärta som gemensam nämnare, och förstås hela konferensens mål *treat to target* i fokus.

Vi tyckte det var mycket intressant att verkligen få en förståelse för hur mycket kultur och föräldraskap påverkar vården, bemötandet och agerandet beroende på i vilket land man bor i. Hur olika acceptans kring smärta ser ut, var en av de saker som jag (Malin) reflekterade över. Det framkom i smågrupperna på Kick- offen och även under ett par av föreläsningarna under konferensens gång.

Jag (Saga) tyckte det var kul och viktigt att nätverka med andra sjuksköterskor i Norden och höra hur de jobbar med samma patientgrupp. Vad kan vi lära av varandra? Här saknade jag verkligen sjuksköterskorna från Finland. Hade varit så spännande att få höra hur barnreumavården fungerar där. Vi fick ta del av fantastiska föreläsningar och det var en oerhört spännande miljö att få möjligheten att vistas i. En annan tanke som dyker upp hos mig är att mitt intresse både för reumatologi samt forskning har ökat markant. Det var så spännande att omge sig med så många härliga människor som verkligen brann för sin sak. Jag har verkligen fått blodad tand och hoppas jag får chansen att åka på denna fantastiska konferens vid fler tillfällen.

På poster- touren fick vi ta del av många inspirerande posters. Tex. att användande av VR- glasögon vid smärtsamma ledinjektioner kan vara ett bra komplement till övrig analgetika och sederingsmetoder. Eller hur viktigt det är för välmåendet för patienter och deras anhöriga att träffa och umgås med andra i samma situation.

Vi har haft några fantastiska dagar tillsammans där vi även lärt känna varandra bättre privat. Att få prata om annat än jobb, ta del av ny kunskap samt uppleva en ny stad tillsammans har gjort vårt barnreumatologiska team både bättre, starkare och klokare.

Våra varmaste tack till er som gjorde detta möjligt.

TACK

Malin Höglund och Saga Englund